حسین انصاری‌راد در گفت‌وگو با «آرمان ملی»:

جریان‌های سیاسی باید به صورت آزاد در انتخابات شرکت کنند

توافق با عربستان باید زمینه تعامل مثبت ایران با غرب باشد

باید مجلسی شکل بگیرد که محصول اراده مردم باشد

باید در سیاست‌های اشتباه گذشته تجدیدنظر کنیم

مشخص نیست سوءمدیریت‌ها درباره احیای برجام به چه دلایلی است

آرمان ملی- احسان انصاری: سال ۱۴۰۲ از نظر سیاسی و اقتصادی چه چشم‌اندازی خواهد داشت؟ مهم‌ترین چالش‌ها و فرصت‌های پیش‌روی دولت و مجلس چیست؟ با توجه به اینکه در سال جاری انتخابات قرار بگیرد؟ «آرمان ملی» برای پاسخ به این سوالات با حجت‌الاسلام حسین انصاری‌راد، نماینده سابق مجلس و فعال سیاسی اصلاح‌طلب گفت‌وگو کرده است. انصاری‌راد معتقد است: «یکی از مهم‌ترین اشتباهی است که در زمینه سیاست خارجی در پیش گرفته است. برخی سیاست‌هایی که ما در زمینه بین‌المللی دنبال می‌کنیم بیش از آنکه برای ما فایده داشته باشد هزینه در برداشته است. در سال‌های باید در این رویکرد تجدید نظر کرد. من به صراحت عنوان می‌کنم تا زمانی که موضوع احیای برجام حل نشود و از سوی دیگر ارتباطات بین‌المللی کشور در وضعیت متعادلی قرار نگیرد نمی‌توان چشم گفت‌وگو را می‌خوانید.

با توجه به اتفاقاتی که در سال ۱۴۰۱ رخ داد و چالش‌هایی که امروز در کشور وجود دارد چه چشم‌اندازی را برای سال جاری متصور هستید؟

بنده در سال گذشته سه نامه سرگشاده خدمت مسئولان کشور نوشتم و در این نامه‌ها تأکید کردم که ما حق نداریم اصول اسلام را فدای فروع آن کنیم. براساس آموزه‌های اسلامی هر تکلیفی سه شرط دارد. نخست شرط امکان است مفسده داشته باشد و سوم اینکه نباید در تعارض

یادداشت

بازگشت به قانون اساسی

کمال‌الدّین پیرمؤذن
نماینده اسبق مجلس

پس از طرح انتقادات مردمی و اظهارات امیدبخش رهبر معظم انقلاب در عید نوروز دیدار مشهد مقدّس و طرح دوستی با کشورهای همسایهٔ عربی، اکنون، وقت آن رسیده که از هر جهت، به قانون اساسی بازگشت کنیم و به دیدگاه و اقدامات خسران‌آور برخی نقطه پایان جنجال‌آفرینی و کجروی و کج اندیشی برخی تندروها را رقم زنیم. در حالی که با عطف به مضامین و شعارها و آرمان‌ها و مواعید انقلاب ۱۳۵۷ که (کم و بیش در قانون اساسی جمهوری اسلامی منعکس و به صورت میثاق نامه‌ای بین حاکمان و حکومت‌شدگان درآمد بود) ضروری به نظر می‌رسید، پیش‌تر و بیشتر از این با هدایت تعقّل جمعی و پاسداشت حقوق شهروندی عموم شهروندان و اقوام ایرانی و حقّ نقد و اعتراض آنان، از آن فراز و نشیب‌ها و تجارب درسی و چراغی برای آیندهٔ مملکت و ملّت گرفته شود، اما چنین فهمی در انتخابات صورت گرفته اخیر و نگاه به درون و در اولویت قرار گرفتن اقتصاد ایران و ایرانی اتفاق نیفتاد. از جمله انتظار این بود که پس از اعتراضات به‌وقوع پیوسته نوبت‌های قبلی، سازمان سیاسی و اجتماعی و فرهنگی کشور به یک مدیریت جمعی با اشتراک مردمان، بانوان، اقوام، جوانان با گرایش‌های فکری متعدد و عموم شهروندان که یگانه راه معقول، هر نوع پیشرفت است در تعیین سرنوشت خویش تغییر یابد، انتظار می‌رفت که فضای کشور بر طبق سرشت و طبیعت جامعهٔ ما و هر جامعه متمدن دیگری که بر تنوع و تکثر استوار است، به فضایی چند صدایی تحول بیابد. و حاکمیت شعار و احساس و هیجان‌ها و انتقادات و اعتراضات از یک طرف و حاکمیت تمامیت خواهی خود حق پندارانه جریان خاص از طرف دیگر، جای خود را به تعقل جمعی، مسالمت، تحمل، تسامح و تساهل بسپارد و ضمن پرهیز از افراط و تفریط‌های جریان‌های اصولگرایانه یا اصلاح‌طلبانه، راه انسجام ملی و پیوندهای عاطفی یا قراردادی بین اقشار و گروه بندی‌های اجتماعی در پیش گرفته شود و به جای منازعات سیاسی و تنگ‌نظری‌ها، فکر بالا بردن توان اقتصادی و تولیدی کشور _ که تنها پشتوانهٔ هر نظام مقتدر است _ جایگزین گردد و به هر حال با اعطای کامل حقوق اساسی ملت و نگاه به درون کشور، تکوین و تعالی اقتدار ملی هدف قرار گیرد. امید آن بود که پس از تجربه برخی مصوبات و رفتارهای پرهزینه جریان خاص واندک مامور انتظامی و اجرایی، استرداد و استیفای منافع ملّی در رأس برنامه‌ها قرار گیرد و ضمن تعامل سازنده و عزت خواه با دنیا، یک چند نگاه به درون را شعار خود سازیم و سرخود گیریم و به بازنگری و بازسازی در افکار و بینش‌ها، اخلاق و رفتار اجتماعی و روابط و مناسبات سیاسی و اجتماعی خود بپردازیم و تا دستیابی به یک ساختار اقتصادی تولیدی و خودانکاء و خلاق و بسیج تمام جامعه برای توسعه و تعالی که با بازگشت راستین به قانون اساسی نظام جمهوری اسلامی ایران، بی‌تردید میسر است، از جاه‌طلبی‌های سیاسی که هزینه‌هایی برای منافع و مصالح ملّی ما دارد و حضور دشمن در خاک کشور آذربایجان و پیرامون سایر مرزهای کشور فراهم آورده است که در نهایت تاوان‌های عظیمی بر دوش ملّت و میهن ما تحمیل می‌کند. امروز راه آن است که کاملا به قانون اساسی برگردیم، ملاحظه شد که تلاش‌ها و سیاست‌های برخی اشخاص حقوقی در جهت تحکیم یکدست سازی قوای سه گانه صورت می‌گیرد. به هرحال مسأله بازگشت به قانون اساسی، به‌علل متعدد در جهت دستیابی به منافع کیان و نظام و اقتدار ملی بسیار و با اولویت ضروری است که امید است این خواست بحق ملت مورد توجه و ملاک عمل کامل مسئولان قرار گیرد.

خبر

دل متدینین از بی‌حجابی‌ها خون است

سید احمد خاتمی، خطیب جمعه تهران در خطبه‌های نماز جمعه این هفته تهران گفت: بی‌حجاب‌ها هم جزو این ملت هستند و اگر بدانند که پشت صحنه، دشمن چه شرارت‌هایی را طراحی کرده دست از این رفتار نادرست برمی‌دارند. خوشبختانه وزارت کشور بیانیه خوبی را در رابطه با حجاب صادر کرد اما مردم انتظار دارند در عمل ببینند که دولت و نظام به وظیفه خود در این حوزه عمل می‌کند یا خیر. از سوی دیگر در مساله حجاب همه نهادهای مربوطه باید وارد شوند. یک نهاد نمی‌تواند این عملیات عظیم را دنبال کند چرا که مانند عملیات جبهه است و همه نهادهایی که مسئولیت دارند باید وارد شوند. کشور ما یک کشور اسلامی است شهدا رفتند تا اسلام حاکم شود هنوز که هنوز است شهید می‌آورند حرف همه شهدا حجاب است. دل متدینین خون است از این بی‌حجابی‌ها به داد برسید.

توضیح و پوزش

حرفه خبرنگاری در ایران از جمله حرفی هایی است که با چالش‌های زیادی روبه‌روست. یکی از این چالش‌ها فقدان منابع مالی است. به طوری که جراید، مجلات و روزنامه‌ها در طول سال‌های اخیر با بحران‌های مالی زیادی روبه‌رو شده‌اند. به طوری که هم اکنون یک خبرنگار یا اعضای تحریریه به جای چند نفر به فعالیت خبری و نگارشی می‌پردازند. این مورد موجب شده که بعضا اشتباهاتی در نگارش اخبار، مصاحبه‌ها و گزارش‌های روزانه و یادداشت‌ها ایجاد شود که موجبات تکدر خاطر خوانندگان و مصاحبه شوندگان می‌شود. در مصاحبه اخیر روزنامه «آرمان ملی» با محمدرضا خباز برخی اشتباهات نگارشی به صورت سهوی در متن مصاحبه آورده شد که از نگاه خبرنگار و تحریریه مخفی مانده است. روزنامه آرمان ملی ضمن تشکر از آقای خباز به خاطر زحماتی که در طول سال‌های گذشته در همکاری با روزنامه کشیده‌اند، از نامبرده به جهت پاره‌ای از مشکلات در مصاحبه اخیر این فعال سیاسی عذرخواهی کرده و از خوانندگان محترم نیز به علت برخی اشتباهات تایپی پوزش می‌خواهد.

«آرمان ملی» جهت‌گیری سیاسی مجلس آینده را بررسی می‌کند

تشکیل مثلث سیاسی علیه پایداری‌ها

فتح سنگر به سنگر استراتژی انتخاباتی میانه‌روها

آرمان ملی- احسان اسقایی: حدود یک‌سال به پایان کار مجلس دوازدهم زمان باقی است. اسفندماه سال جاری انتخابات مجلس شورای اسلامی برگزار خواهد شد و احتمالا ساختار مجلس شورای اسلامی به لحاظ سیاسی تغییر خواهد کرد. مجلس یازدهم، مجلسی بر آمده از تفکر انقلابی بود و در ادامه راه دولتی انقلابی هم در ساختار سیاست ایران قدرت گرفت و آنگونه که اصولگرایان می‌خواستند؛ حاکمیت یکدست را تشکیل دادند تا با یکدست‌سازی قوا تمامی مشکلات و چالش‌های کشور حل و فصل گردد، اما بعد از حدود دو سال از یکدست شدن قوا، نه سیاست خارجی کشور سامان گرفت و نه شرایط اقتصادی کشور بهبود یافته است، به طوری که امروز تورم بدتر از دو سال قبل و با سرعت بیشتری مرزهای گذشته را درمی‌نوردد. به نظر می‌رسد در یک شرایط عادی و برگزاری انتخابات رقابتی بسیاری از نمایندگان فعلی مجلس در انتخابات آینده به پیروزی دست نخواهند یافت.

اصلاح‌طلبان و انتخابات پیش‌رو

جریان اصلاحات تا این لحظه هیچ‌گونه تحرکی برای انتخابات مجلس از خود نشان نداده است. از سویی بهزاد نبوی از ریاست جبهه اصلاح‌طلبان استعفا داده است؛ استعفایی که باید مورد پذیرش قرار گیرد اما هنوز این جبهه جلسه‌ای در این رابطه تشکیل نداده است. هرچند برخی اخبار از رایزنی با وی برای عدم پذیرش استعفایش خبر می‌دهند. از سوی دیگر مدت عضویت اعضای حقیقی جبهه نیز به پایان رسیده و تا زمانی که این اعضا انتخاب نشوند، عملا جبهه اصلاح‌طلبان ایران نمی‌تواند فعالیت خود را به صورت رسمی آغاز کند. با این وجود برخی معتقدند اعضای جبهه اصلاحات یعنی احزاب و شخصیت‌های ملی با توجه به شرایط سیاسی کشور و از سوی دیگر سد نهادهای نظارتی در برابر آنها به منظور حضور در انتخابات، فعلا رغبت چندانی برای ورود به بحث انتخابات ندارند. البته اگر این شرایط تغییر کند، تمایل اصحاب اصلاحات برای حضور در انتخابات مجلس آینده نیز افزایش خواهد یافت. در این میان به نظر می‌آید آنها به خاطر تجربه همکاری و ارائه لیست مشترک با اصولگرایان میانه‌رو، دیگر تمایلی به ادامه آن مسیر ندارند.

اندیشه انتخاباتی میانه‌روها

فضای سیاسی در ایران همواره اینگونه بوده که منتقدان حتی اگر انتقادهای بدون منطق کنند، می‌توانند پاسخ تلاش‌های خود را دریافت نمایند. نگاهی به هجمه‌ها به حسن روحانی و دولت تدبیر انجام شد خود تایید کننده این ادعاست. ضد برجامی‌ترین افراد به واسطه انتقاد به دولت روحانی امروز در مجلس و دولت قرار دارند و جالب اینکه همین افراد به دنبال احیای برجام هستند! امروز منتقدترین منتقدان دولت نه اصلاح‌طلبان بلکه جریان میانه‌رو وابسته به دولت قبل است. این انتقادها هم گویا به صورت برنامه‌ریزی شده صورت می‌گیرد. به محض اینکه شیخ دیپلمات، حسن روحانی؛ ردای انتقاد از دولت را بر تن می‌کند و پیشنهادهایی به دولت برای عبور از شرایط کنونی می‌دهد نزدیکان به وی، روند انتقاد به دولت رئیسی را آغاز می‌کنند. بعید است که این انتقادها ناهماهنگ باشد و منتقدین صرفا قصد انتقاد صرف را داشته باشند، جریان میانه‌رو سدهای کمتری برای تایید صلاحیت در انتخابات مجلس شورای اسلامی در مقایسه با جریان اصلاحات در برابر خود دارد و با توجه به نگاهی که در جامعه نیز وجود دارد که؛ شرایط باید تغییر کند تا وضعیت مردم و کشور بهبود یابد، این جریان به آرامی شعله‌های تنور انتخابات را روشن کرده است.

اصولگریان میانه در ائتلاف با میانه‌روها

در این میانه دو گروه هستند که تمایل دارند اصحاب جبهه پایداری را در مجلس آینده از ساختار قدرت کنار بزنند. میانه‌روها که در گذشته در دولت روحانی پرچم اعتدالگرایی را در دست گرفته بودند، در کنار اصولگرایان غیر پایداری اعم از اصولگرایان معتدل و سنتی باکی ندارند که این موضع را اعلام کنند. حتی در لابه‌لای اظهارنظرهای مطبوعاتی این افراد نیز می‌توان به این نتیجه رسید که آنها یک استراتژی ابتدایی برای حذف پایداری‌ها از ساختار قدرت را در نظر دارند و در صدد هستند آن را در انتخابات پیش‌رو اجرایی کنند. از این منظر هر چه به انتخابات مجلس نزدیک‌تر شویم، شاهد تحرکات بیشتر میانه‌روها و اعتدالیون خواهیم بود. آنها در نظر دارند شرایطی را به وجود آورند تا با فتح مجلس عملا در برابر اعضای پایداری در دولت بایستند. حال باید دید در آینده تحولات اجتماعی چه شرایطی را برای فعالان سیاسی ایجاد خواهد کرد. آیا اعتدالیون و میانه‌روها در برابر پایداری‌ها خواهند ایستاد و به پیروزی می‌رسند و یا اینکه شرایط به گونه‌ای رقم خواهد خورد و اصلاح‌طلبان هم تمایل بیشتری خواهند داشت که در انتخابات مجلس شرکت کنند. در این صورت آرایش فضای انتخاباتی تغییر خواهد کرد. چراکه اولا اصلاح‌طلبان تمایل ندارند با میانه‌روترین اصولگرایان وارد ائتلاف شوند و در ثانی در چنین شرایطی جریان اعتدالی هم تمایل بیشتری به حضور در لیست اصلاح‌طلبان و استفاده از ظرفیت رای آنها پیدا خواهد کرد. در این صورت اصولگریان میانه‌رو و اصلاح‌طلبان و اعتدالیون سه ضلع مثلث علیه پایداری‌ها را تشکیل خواهند داد.